

Ny dom fastslår, at værnetingsaftaler i lystbådsforsikringer gyldigt kan aftales, selvom der er tale om forbrugerforhold og selvom aftalen indebærer, at retssag skal anlægges i forsikringssselskabets hjemland.

I en ny dom slås det fast, at en privat forsikringstager (EU-borger), der køber en bådforsikring i et andet EU-land, er bundet af en værnetingsaftale i forsikringsbetingelserne. En retssag om forsikringsdækning skal derfor anlægges i overensstemmelse med værnetingsaftalen, hvilket oftest vil være ved en domstol i forsikringssselskabets hjemland. WSCO Advokater har nu vundet 2 sådanne sager om værneting på vegne af udenlandske forsikringssselskaber.

Som bekendt beskytter EU-retten på mange områder forbrugere i EU-land. Dette for eksempel i Bruxelles-forordningen, der blandt andet regulerer, om en forbruger, der underskriver en forsikringsaftale samtidig fraskriver sig muligheden for at anlægge sag i sit hjemland. I en ny dom slås det fast, at værnetingsaftaler med forbrugere i nogle er i overensstemmelse med de gældende EU-retlige regler.

I sagen havde et dansk ægtepar købt en ny lystbåd i Holland med henblik på privat brug. Køberne indleverede en begæring om tegning af forsikring til et hollandsk forsikringssselskab, hvilket formentlig skyldtes et behov for dækning under hjemtransporten og det forhold, at båden skulle opmagasineres i Holland i det første halve år. Flere år efter stødte båden på grund under en sejlads i udlandet. Skaden blev anmeldt til forsikringssselskabet et år efter det anmeldte uheld, og ægteparret kunne herefter ikke blive enige med forsikringssselskabet om størrelsen af erstatningen. Ægteparret indleverede stævning mod forsikringssselskabet ved Retten i Helsingør. WSCO Advokater repræsenterede det hollandske forsikringssselskab og begærede sagen afvist, da forsikringsaftalen indeholdt en aftale om værneting i Holland.

WSCO henviste under sagen til Bruxelles-forordningens afdeling 3 om forsikringssager, hvor det af artikel 15 og 16 fremgår, at det klare udgangspunkt er, at der ikke kan indgås værnetingsaftaler med forsikringstager, men at dette dog tillades, når det drejer sig om "store risici". Disse store risici er senest defineret direktiv 88/357/EØF og direktiv 90/618/EØF, med senere ændringer, og det følger heraf, at risici under forsikringsklasse 6 betegnes som "store risici". Listen over forsikringsklasser genfindes i bilag 7 til Lov om finansiel virksomhed. Heraf fremgår følgende, at forsikringsklasse 6 omfatter:

"Kaskoforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder: alle skader på flodfartøjer, indsøfartøjer og havfartøjer."

På den baggrund fandt Retten i Helsingør - i overensstemmelse med de af forsikringssselskabet anførte anbringender - at sagen skulle afvises. Forsikringstagers anbringender om, at Bruxelles-forordningens art. 15 m.fl. alene omfatter erhvervsretlige tvister, blev således ikke taget til følge.

Det afventes nu, om dommen ankes.

Spørgsmål til dommen kan rettes til advokat Christian Werenberg, cw@wsko.dk eller tlf. 22343570.

19. maj 2020